

ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen), at vi ikke er tjente med at faa Kapitelstaksten sat alt for langt ned. Hvis den kommer saa langt ned, at det samlede Udbytte af disse Værdier er under den Sum, som Præstelønningsloven, der formodentlig nu bliver vedtaget, forudsætter, at der skal til, for at man paa en anstændig Maade kan lønne Præsterne, kommer vi nødvendigvis til at spæde til af Statskassen, og det vilde jeg finde meget uheldigt. Vi maa ikke, med mindre tvingende Grunde nøder os dertil, paaføre Statskassen Byrder, som hidtil har hvilet andre Steder.

I Slutningen af § 2 omtales det, hvorledes Medlemmerne af Kapitelstakstnævnet skal lønnes med Dagpenge og oppebære Rejsegodtgørelse. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at hidtil har vi faaet det Arbejde, her er Tale om, gjort gratis. Nu bliver der nogle Ben at uddel; de er ganske vist meget smaa, men det bliver dog nogle lønnede Bestillinger. Jeg finder det meget rimeligt, at de Mænd, der skal gøre dette Arbejde, maa have nogen Godtgørelse derfor, og den Løn, der er sat, finder jeg ogsaa rimelig. Men det var rart, om der kunde sættes lidt bestemte Grænser for, hvad der forstaaes ved Befordringsgodtgørelse efter Regning. Det er noget, der undertiden kommer paa Tale herinde, at 4 Mænd har kørt sammen paa en Ponnyvogn, men hver beregnet sig en Befordringsgodtgørelse, som om de var kørt i Landauer hver for sig. Jeg synes, det var rigtigt ved denne Lov at begynde at fastslaa noget om, hvor vidt saadanne Rejsegodtgørelser kan føres i Regning. Man kunde tænke sig, at vi satte en fast Grænse, nemlig 2den Klasses Jernbanebillet og noget vist pr. løbende Mil til Stationen. Der kan være megen Forskel paa den Maade, hvorpaa Folk kommer til Stationen; nogle kan beregne sig Godtgørelse, fordi de har kørt i Landauer dertil og ladet den hente dem igen, andre kan gaa paa deres Ben til Stationen, atter andre kører med deres eget Køretøj. Saa vil de, der er mest samvittighedsfulde, ikke faa nogen Godtgørelse, medens der kan være andre, der beregner sig temmelig stor Godtgørelse. Jeg vil henstille til Udvalget at tage dette Forhold under Overvejelse. — Jeg vil ogsaa gerne støtte det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) i den Tanké, om det ikke burde være Statskassen, der afholdt Udgifterne ved Nævnet.

At Priserne herefter skal sættes pr. 100 kg i Stedet for som nu pr. Tønde, kan jeg kun hilse med Glæde; det er en ab-

solut nødvendig Modernisering af Reglerne. Det samme gælder Bestemmelsen om, at der skal tages Hensyn til den indenfor Kredsen værende Kvalitet af Kornet. Der staar i § 7 en Prisberegning, der skal lægges til Grund for de mindre Afgifter i Ærter, Boghvede, Boghvedegryn, Smør, Flæsk og Honning o. s. v., og da det er Priser, der nu skal sættes for bestandig, vil jeg ogsaa gerne støtte Forslaget om, at de skulde sættes ens for alle Kredse. Det er dog en Bestræbelse, som mere og mere gør sig gældende, at Priserne for Flæsk og Smør og Korn og alt andet bliver nogenlunde ens her i Landet. Andelsmejerierne og Andelsslagterierne har jo ydet deres store Bidrag til, at Flæske- og Smørpriserne bliver mere ens.

Jeg skal til Slutning paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til velvilig og hurtig Behandling.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg udtaler min Tak til samtlige Ordførere for de forskellige Grupper, der har udtalt sig om dette Lovforslag. Det ærede Medlem fra Lejres (A. O. Rasmussen) Tilslutning kan jo ikke komme det høje Ting særlig overraskende, da han har været med til at udarbejde Forslaget, saaledes som det foreligger for det høje Ting. Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) syntes i overvejende Grad tilfreds med Lovforslaget, og det glæder mig selvfølgelig. Ikke heller skal det ærede Medlem komme til, fra min Side i alt Fald, at lide nogen Ulempe, fordi han giver sin Tilslutning til den Sammensætning, Nævnet vil faa efter Lovforslaget, og ikke i mindste Maade komme til at høre ilde for det under Henvisning til, at det ærede Medlem stemte mod den kommunale Valgretsreform af 1908. At det ærede Medlem minder os om denne politiske Bøghed, kan jo være ganske i sin Orden; det skal jeg ikke sige noget til; men det interessante i dette Forhold er, at det ærede Medlem den Gang modsatte sig det største Fremskridt, der endnu er naaet for den almindelige Valgret siden 1849, og naar det ærede Medlem sætter Pris paa, at Tingets Erindring holdes vaagen i saa Henseende, kan jeg ikke have det mindste derimod.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen) var betænkelig ved to Bestemmelser. Han var betænkelig ved, at der skulde tages Hensyn til alt det avlede Korn, og mindede os om adskillige gamle kongelige Forordninger, der